

Sygn. akt XII K 220/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Marzena Tomczyk – Zięba (spr.)

Sędziowie: S.O. Anna Wierciszewska-Chojnowska

Ławnicy: Agata Błażejczyk

Katarzyna Sioch-SucHECKA

Anna Małgorzata Przybysz

Protokolant: sekr. sąd. Mikołaj Żaboklicki

z udziałem Prokuratora Katarzyny Walendziak oraz oskarżycieli posiłkowych W. K. i Z. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 18 marca 2021 r., 10 maja 2021 r., 17 maja 2021 r., 2 czerwca 2021 r., 17 sierpnia 2021 r., 26 sierpnia 2021 r., 26 października 2021 r., 5 listopada 2021 r., 25 listopada 2021 r., 28 lutego 2022 r. oraz 6 maja 2022 r.;

sprawy:

M. Z. (Z.), syna J. i K. z domu L., urodzonego w dniu (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 2 stycznia 2020 roku w P. woj. (...) działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia B. K. wielokrotnie zadawał ciosy ze znaczną siłą w okolice głowy w tym w okolice oczodołów i nosa skutkujące złamaniem kości nosa i szczelinami złamań przechodzącymi na sitowie i blaszki nadoczodołowe, a także uciskał dłonią na okolice podbojczykową i obu ramion, a następnie wywierając ucisk na narządy szyi spowodował zgon B. K. w mechanizmie uduszenia gwałtownego,

tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.

II. w dniu 2 stycznia 2020 roku w P. woj. (...) zabrał w celu przywłaszczenia z mieszkania B. K. biżuterię złotą w tym bransoletkę, łańcuszek, łańcuszek z zawieszka oraz pierścionki o wartości nie mniejszej niż 3000 zł, rower górski damski koloru srebrnego o wartości nie mniejszej niż 600 zł, laptop T. seria (...) o wartości nie mniejszej niż 700 zł oraz zegarek ze złota o wartości nie mniejszej niż 3000 zł, to jest o łącznej wartości 7300 zł na szkodę B. K.,

tj. o czyn z art. 278§1 k.k.

orzeka

1. oskarżonego M. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu i za to na podstawie art. 148§1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę dożywotniego pozbawienia wolności;

2. oskarżonego M. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu, z tym, że ustala, że oskarżony dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa

podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 28 grudnia 2009 r. sygn. akt VI K 600/09, czyn ten kwalifikuje z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278§1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85§1 k.k., art. 88 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. Z. karę łączną dożywotniego pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 3 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. Z. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5 stycznia 2020 r., godz. 17:40 do dnia 29 września 2020 r. godz. 17:40 i od dnia 29 października 2020 r. godz. 17:40 do dnia 19 maja 2022 r.

5. dowody rzeczowe wskazane w wykazie dowodów rzeczowych DRZ od nr (...) do (...) (k. 944-945) oraz przekazane do sądu w toku postępowania karnego (k. 1469-1470) (protokół oględzin – k. 212-215) pozostawić w aktach sprawy;

6. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i §17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 oraz §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. kwotę 2.220 zł (dwóch tysięcy dwustu dwudziestu złotych) powiększoną o należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą przez oskarżoną pomoc prawną udzieloną z urzędu;

7. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>XII K 220/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. <i>USTALENIE FAKTÓW</i>			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. Z.	w dniu 2 stycznia 2020 roku w P. woj. (...) działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia B. K. wielokrotnie zadawał ciosy ze znaczną siłą w okolice głowy w tym w okolice oczodołów i nosa skutkujące złamaniem kości nosa i szczelinami złamań przechodzącymi na sitowie i blaszki nadoczodołowe, a także uciskał dłoń na okolice podbojczykową i obu ramion, a następnie wywierając ucisk na narządy szyi spowodował zgon B. K. w mechanizmie uduszenia gwałtownego, tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
B. K. miała orzeczonego lekki stopień niepełnosprawności – III grupę inwalidzką z powodu powikłań przy porodzie (10-N – schorzenie neurologiczne). Jednocześnie była samodzielna i zaradna.	zeznania M. K. (1)	51-52, 165, 1226-1229	

<p>Pracowała jako sprzątaczką w biurowcu w W.. Była pedantką, miała zawsze posprzątane mieszkanie, nie lubiła jak ktoś bez jej wiedzy przekładał jej rzeczy. Była otwarta na ludzi, ufna, miała wielu znajomych. Miała stały kontakt z rodzicami i siostrą – prawie codziennie z nimi rozmawiała. Ponadto, miała przyjaciółkę M. K. (1), której zwierzała się ze wszystkiego. Mieszkała sama w P. przy ul. (...). B. K. do listopada 2019 r. była w nieformalnym związku z A. B. (1). Rozstali się głównie z uwagi na okoliczność, iż A. B. (1) nadużywał alkoholu, którego B. K. nie lubiła.</p>			
<p>zeznania W. K.</p>	<p>38-39, 190, 481v, 1204v-1208</p>		
<p>zeznania Z. K.</p>	<p>56-57, 1208-1209</p>		
<p>zeznania U. S.</p>	<p>27-28, 1229-1231</p>		
<p>zeznania A. B. (1)</p>	<p>160v</p>		
<p>Po rozstaniu z A. B. (1), od listopada 2019 r. B. K. pisała za pośrednictwem portali randkowych oraz F. z różnymi mężczyznami, m.in. P. Z. i M. Z.. W grudniu 2019 r. spotkała się z M. Z. trzykrotnie. Raz umówili się w barze w Centrum (...), gdzie rozmawiali, raz spotkali się na chwilę przy metrze w W.. Przed świętami Bożego</p>	<p>zeznania M. K. (1)</p>	<p>51-52, 165, 1226-1229</p>	

Narodzenia 2019 r. M. Z. był przejazdem u B. K. w mieszkaniu na około 30 minut.			
zeznania U. S.	27-28, 1229-1231		
zeznania P. Z.	1452v-1453v		
wykaz połączeń nr tel. B. K. i P. Z.	483-485		
częściowo wyjaśnienia M. Z.	168, 230-232, 235, 291-292, 839-843, 946-948, 875-882, 1074v-1081, 1200v-1204		
B. K. święta Bożego Narodzenia 2019 r. od dnia 24 grudnia 2019 r. do 28 grudnia 2019 r. spędziła z rodziną w miejscu zamieszkania jej rodziców W. i Z. K.. W trakcie świąt intensywnie używała telefonu – prowadziła tekstowe konwersacje z różnymi ludźmi. Natomiast S. 2019/2020 r. spędziła z siostrą U. S. w jej mieszkaniu. W dniu 1 stycznia 2020 r. około godziny 19:00 B. K. pojechała do swojego mieszkania przy ul. (...) w P.. Odwiózł ją do domu mąż U. S..	zeznania W. K.	38-39, 190, 481v, 1204v-1208	
zeznania Z. K.	56-57, 1208-1209		
zeznania U. S.	27-28, 1229-1231		
W dniu 2 stycznia 2020 r. B. K. umówiła się na spotkanie w swoim	zeznania M. K. (1)	51-52, 165,	

<p>mieszkań w P. na około godzinę 16:00 z M. Z.. Jeszcze przed 16:00 rozmawiała przez telefon z M. K. (1) i opowiedziała jej o tym. Koleżanka odradzała jej spotkanie w swoim domu z osobą dopiero co poznaną w Internecie. B. K. rozmawiała także przed 16:00 z ojcem Z. K., który także polecił jej zastanowić się czy dobrym pomysłem jest zapraszanie obcej osoby do własnego mieszkania.</p>		1226-1229	
<p>zeznania U. S.</p>	27-28, 1229-1231		
<p>zeznania W. K.</p>	38-39, 190, 481v, 1204v-1208		
<p>zeznania Z. K.</p>	56-57, 1208-1209		
<p>częściowo wyjaśnienia M. Z.</p>	168, 230-232, 235, 291-292, 839-843, 946-948, 875-882, 1074v-1081, 1200v-1204		
<p>Po godzinie 16:00 B. K. spotkała się z M. Z. na przystanku autobusowym w pobliżu miejsca jej zamieszkania. Wspólnie poszli do pobliskiego sklepu (...), gdzie M. Z. kupił (...) oraz alkohol – pół litra wódki żołądkowej. Następnie o godzinie 16:38 M. Z. wraz z B. K. przyszli pod blok, w którym B. K. mieszkała i wspólnie udali się do jej mieszkania. M. Z. miał na sobie czarną czapkę, czarną kurtkę, zielone</p>	<p>częściowo wyjaśnienia M. Z.</p>	168, 230-232, 235, 291-292, 839-843, 946-948, 875-882, 1074v-1081, 1200v-1204	

spodnie typu bojówki oraz czerwone buty N.. W mieszkaniu M. Z. spędził około 2 godzin. Nikt inny, oprócz nich, nie był obecny w tym czasie w mieszkaniu B. K.. Podczas pobytu w mieszkaniu, pomiędzy M. Z. a B. K. wywiązała się kłótnia – prawdopodobnie z tego powodu, że M. Z. przygotowywał się do kradzieży rzeczy należących do B. K., co ona zauważyła. Kłótnia znalazła swoje zakończenie w tym, że M. Z. w mieszkaniu przy ul. (...) w P. dotkliwie pobił B. K., uderzając ją kilkukrotnie w twarz pięścią lub innym tępym narzędziem, powodując u B. K. obrażenia twarzy – przede wszystkim oczodołów ze złamaniem kości nosa i szczelinami złamań przechodzącymi na sitowie i blaszki nadoczodołowe, a także siniaków na rękach, gdyż atakowana próbowała się bronić. Następnie, po pobiciu B. K., M. Z. dociskał pokrzywdzoną do podłogi na okolicie podobojczykową i obu ramion, a na końcu udusił ją, wykorzystując do tego szarą sznurówkę (trok z bluzy zabezpieczony do sprawy). W czasie zdarzenia M. Z. miał nałożone lateksowe rękawiczki jednorazowe koloru niebieskiego. B. K. zmarła wskutek uduszenia gwałtownego spowodowanego uciskiem na narządy siły –

przy użyciu pętli. Po dokonaniu zabójstwa B. K., M. Z. zacierał swoje ślady w mieszkaniu, mył podłogę, wytarł część śladów krwi używając silnego detergentu i zabrał kosztowności z mieszkania.		
zeznania D. Ś.	888, 1259-1260	
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring z budynku przy ul. (...)	31-34, 79-87	
zeznania Ł. W.	1451-1452v	
protokół przeszukania miejsca zamieszkania M. Z.	110-115	
ogłędziny telefonu należącego do M. Z.	123-126, 130	
opinia biegłego z zakresu informatyki dotycząca telefonu należącego do M. Z.	378-395	
dokumentacja medyczna pokrzywdzonej, protokół oględzin zwłok pokrzywdzonej	8-10, 15-19, 347-351, 1472v-1475v	
protokół sądowo-lekarskich oględzin zwłok	412-420, 453, 1421v-1423	
protokół oględzin miejsca zdarzenia	11-14	

<p> sprawozdania z badań oraz opinie dot. profili genetycznych materiałów biol. znalezionych w mieszkaniu pokrzywdzonej, oraz w pobliżu parkingu przy sklepie (...)</p>	<p>406-407, 529-554, 584-620, 1343-1344v, 1571-1596, 1693v-1695</p>		
<p>Po zabójstwie B. K. i zebraniu m.in. najbardziej wartościowych materialnie rzeczy należących do niej, w postaci biżuterii złotej – bransoletki, łańcuszka, łańcuszka z zawieszka oraz pierścionków o wartości 3.000 zł, a także roweru damskiego o wartości 600 zł, laptopa T. (...) o wartości 700 zł, telefonów komórkowych oraz złotego zegarka o wartości 3000 zł, wszystko o łącznej wartości 7.300 zł, M. Z. wyszedł z mieszkania i budynku o godzinie 18:43 i przemieścił się w stronę pobliskiej stacji benzynowej (...) oraz sklepu (...). Miał ze sobą zieloną reklamówkę. W pobliżu stacji benzynowej „(...)” przy ul. (...) wyrzucił część przedmiotów, które zabrał z mieszkania B. K., m.in. pudełko metalowe, etui telefonu, butelkę po wódce, butelkę z (...), czarny worek foliowy, w tym miejscu wyrzucił też dwa niedopałki papierosów, szary trok, paczkę papierosów C., dwie rękawiczki lateksowe koloru niebieskiego. M. Z. pomiędzy godz. 18:45</p>	<p>zeznania W. K.</p>	<p>38-39, 190, 481v, 1204v-1208</p>	

a 19:00 wszedł także na stację benzynową (...) i kupił papierosy, za które zapłacił gotówką. Jednocześnie zostawił w pobliżu sklepu (...) rower oraz laptopa i wrócił o 19:01 pod blok B. K., próbował wprowadzić jakiś ciąg znaków na domofonie, a następnie odszedł i wrócił po rower.			
zeznania U. S.	27-28, 1229-1231		
protokół oględzin rzeczy – monitoring z budynku przy ul. (...)	182-189		
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring z ze sklepu (...)	196-199		
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring ze stacji benzynowej (...)	203-205a, 206-211		
protokół oględzin miejsca – przy ul. (...) w P.	212-215		
Następnie, korzystając z komunikacji miejskiej oraz poruszając się pieszo, M. Z. dotarł z P. do lombardu (...) przy ul. (...) w W.. W trakcie przemieszczania się z P. do W. M. Z. w autobusie linii (...) wyrzucił z telefonu B. K. jej kartę SIM, którą później, bliżej północy, odnalazło w autobusie dwóch bezdomnych – T. P. oraz K. P.. Bezdomni użyli karty SIM B. K., aby umieścić ogłoszenie	oględziny telefonu należącego do M. Z.	123-126, 130	

<p>w Internecie dotyczące pracy. O godzinie 21:09 M. Z. wszedł do lombardu. Rower, który miał ze sobą pozostawił przed wejściem do lombardu. W lombardzie sprzedał część skradzionej od B. K. złotej biżuterii próby 585 o wadze 17,42 gr – pierścionki oraz jeden z łańcuszków za 1600 zł. Następnie, M. Z. o 21:20 wyszedł z lombardu. O godzinie 21:33 M. Z. wrócił do lombardu i najpierw próbował sprzedać ukradzione od B. K. telefony – pracownik lombardu nie przyjął ich z uwagi na okoliczność, iż były to zbyt stare telefony. Następnie M. Z. sprzedał złoty łańcuszek z zawieszka próby 585 o wadze 15,39 gr należący wcześniej do B. K. za 1400 zł. Próbował też sprzedać złoty zegarek jednak nie doszło do transakcji. M. Z. o 21:43 opuścił lombard. Złota biżuteria, którą sprzedał M. Z. została przez właściciela lombardu przekazana na przetopienie w dniu 4 stycznia 2020 r., a następnie sprzedana.</p>			
<p>opinia biegłego z zakresu informatyki dotycząca telefonu należącego do M. Z.</p>	<p>378-395</p>		
<p>zeznania K. P.</p>	<p>97v</p>		
<p>zeznania T. P.</p>	<p>101v, 1260v-1261v</p>		

protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring z (...)	276-281, 247-265		
umowa sprzedaży nr (...)	35		
umowa sprzedaży nr (...)	36		
zeznania M. S. (1)	150v, 449v, 1252-1253		
zeznania M. S. (2)	243, 1339-1339v		
Po opuszczeniu lombardu M. Z. udał się na postój taksówek i wynajmując kurs u taksówkarza, J. M., pojechał, zabierając ze sobą rower, do J. na stację benzynową (...) przy ul. (...) w pobliże miejsca swojego zamieszkania. Aby rower zmieścił się do taksówki, kierowca odkręcił przednie koło na czas transportu. Na miejscu taksówkarz z powrotem przykręcił koło. Potem M. Z. udał się do swojego miejsca zamieszkania przy ul. (...) w J.. Do domu dotarł około godziny 22:30, gdzie poszedł spać. M. Z. uprał w pralce buty oraz kurtkę, w których był u B. K., natomiast spodnie i bluzę wyrzucił. W dniach 3 stycznia 2020 r. oraz 4 stycznia 2020 r. nie opuszczał miejscowości J. oraz L., głównie był w domu sam lub razem ze swoją konkubiną A. G. (1). W tym czasie był na drobnych zakupach w sklepie.	ogłędziny telefonu należącego do M. Z.	123-126, 130	

opinia biegłego z zakresu informatyki dotycząca telefonu należącego do M. Z.	378-395		
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring ze stacji benzynowej (...)	266-269, 360-367		
zeznania J. M.	652, 1231v-1232		
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring z hurtowni (...) sp. z o.o. – w pobliżu miejsca zamieszkania M. Z.	271-274, 352-355		
protokół przeszukania miejsca zamieszkania M. Z.	110-115		
zeznania A. G. (1)	140-143, 336-339, 1222v- (...)		
W dniu 5 stycznia 2020 r. M. Z. umówił się z A. G. (1), że przyjedzie do jej koleżanki, do lokalu użytkowego przy ul. (...) w W., gdzie A. G. (1) pomagała swojej koleżance w remoncie lokalu. Przed podróżą M. Z. sprzedał rower nieustalonej osobie w L.. M. Z. przyjechał na umówione miejsce około 14:30. Następnie o godz. 17:40 został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. Miał zawartość alkoholu w wydychanym	ogłędziny telefonu należącego do M. Z.	123-126, 130	

powietrzu na poziomie 0,46 mg/l.			
opinia biegłego z zakresu informatyki dotycząca telefonu należącego do M. Z.	378-395		
zeznania A. G. (1)	140-143, 336-339, 1222v- (...)		
częściowo wyjaśnienia M. Z.	168, 230-232, 235, 291-292, 839-843, 946-948, 875-882, 1074v-1081, 1200v-1204		
protokół zatrzymania oraz ogłędzin rzeczy – monitoring z hurtowni (...) sp. z o.o. – w pobliżu miejsca zamieszkania M. Z.	271-274, 352-355		
protokół zatrzymania oraz badania stanu trzeźwości M. Z.	105, 108-109		
zeznania K. W., A. D., B. J. oraz M. Ż.	180v-181, 897, 1420v-1421v; 894, 1253v-1255v; 900-901, 1255v-1257; 923-924, 1257v- 1259		
M. Z. był uprzednio karany. Ostatnio odbywał on karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 29 grudnia 2009 r., sygn. akt VI K 600/09 za dwa czyny usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem.	karta karna	1478-1480	

Przedmiotową karę wykonał w dniu 21 kwietnia 2018 r.			
wyrok i informacja o odbyciu kary	1462-1464		
M. Z. w trakcie popełniania czynów zabronionych miał zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.	opinie sądowo psychiatryczne dot. M. Z.	435-440, 802-821	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.2.	M. Z.	w dniu 2 stycznia 2020 roku w P. woj. (...) zabrał w celu przywłaszczenia z mieszkania B. K. biżuterię złotą w tym bransoletkę, łańcuszek, łańcuszek z zawieszka oraz pierścionki o wartości nie mniejszej niż 3000 zł, rower górski damski koloru srebrnego o wartości nie mniejszej niż 600 zł, laptop T. seria (...) o wartości nie mniejszej niż 700 zł oraz zegarek ze złota o wartości nie mniejszej niż 3000 zł, to jest o łącznej wartości 7300 zł na szkodę B. K., dopuszczając się tego w ciągu 5 lat po odbyciu kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z	

		dnia 28 grudnia 2009 r. sygn. akt VI K 600/09, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakty uznane za udowodnione takie jak w 1.1.1. w części po dokonaniu zabójstwa przez M. Z..	materiał dowodowy przedstawiony w 1.1.1.	tak jak w 1.1.1.	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. Z.	Zarówno czyn z art. 148 § 1 k.k. (jw. w 1.1.1) jak i czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (jw. w 1.1.2).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 2 stycznia 2020 r. przed godziną 17:00 do mieszkania B. K., oprócz M. Z., weszło dwóch mężczyzn. Jednym z nich był A. B. (1). Drugi z mężczyzn niedługo po ich przyjsciu, odebrał telefon, a następnie wyszedł z mieszkania B. K.. W czasie spotkania we troje – B. K., M. Z. oraz A. B.	zeznania M. K. (1)	51-52, 165, 1226-1229	

(2) K. zaczęła się kłócić z A. B. (1). M. Z. nie chcąc być częścią tej kłótni opuścił mieszkanie. Gdy wychodził z mieszkania, to B. K. żyła.		
zeznania W. K.	38-39, 190, 481v, 1204v-1208	
zeznania Z. K.	56-57, 1208-1209	
zeznania U. S.	27-28, 1229-1231	
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring z budynku przy ul. (...)	31-34, 79-87	
M. Z. wraz z B. K. mieli w dniu 6 stycznia 2020 r. wyjechać do domu należącego do dziadka M. Z.. Aby sfinansować wyjazd (tak aby jej rodzice się nie dowiedzieli, gdyż kontrowali wydatki córki) B. K. przekazała M. Z. złotą biżuterię, którą potem M. Z. sprzedał w lombardzie. M. Z. wraz z B. K. planowali dalej wspólne życie. Miał on rozstać się z dotychczasową narzeczoną A. G. (1).		
protokół przeszukania miejsca zamieszkania M. Z.	110-115	
ogłędziny telefonu należącego do M. Z.	123-126, 130	
opinia biegłego z zakresu informatyki dotycząca	378-395	

telefonu należącego do M. Z.			
Oprócz biżuterii M. Z. wychodząc z mieszkania wziął rower B. K., za jej zgodą, aby go naprawić w swoim miejscu zamieszkania – miał napompować koła. Nie brał niczego innego, w tym laptopa i złotego zegarka.			
sprawozdania z badań oraz opinie dot. profili genetycznych materiałów biol. znalezionych w mieszkaniu pokrzywdzonej, oraz w pobliżu parkingu przy sklepie (...)	406-407, 529-554, 584-620, 1343-1344v, 1571-1596, 1693v-1695		
protokół zatrzymania oraz oględzin rzeczy – monitoring z (...)	276-281, 247-265		
zeznania A. G. (1)	140-143, 336-339, 1222v- (...)		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	częściowo wyjaśnienia M. Z.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia M. Z. jedynie w zakresie, w którym korespondują one z pozostałym zebrany materiał dowodowy, a przede wszystkim dotyczą kwestii	

przyznania się przez niego w postępowaniu przygotowawczym, w trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, do popełnienia zarzuconych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił kiedy i w jaki sposób poznał B. K.. Jednocześnie zrelacjonował wybiórczo, w skrócie, przebieg zdarzenia z dnia 2 stycznia 2020 r., mianowicie, że spotkali się, poszli do jej mieszkania, zaczęli się klócić, on ją odepchnął bo wyprowadziła go z równowagi, nie chciała mu dać wyjść z mieszkania – tę część wyjaśnień oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne. Wskazać należy, zważywszy na treść pozostałych wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu sądowym, w których m.in. zmienił postawę procesową i negował swoje sprawstwo, że taka zmiana stanowiska procesowego wyrażonego na określonym etapie postępowania nie powoduje, że stanowisko to traci swój procesowy i dowodowy wymiar. Przeciwnie, jeżeli oskarżony, relacjonuje od pewnego momentu postępowania odmiennie, to od wymowy całokształtu materiału dowodowego zależy, czy składane przez niego nowe relacje, zostaną przez sąd

		uznane za wiarygodne czy nie. W kontekście wszystkich ujawnionych dowodów w sprawie, Sąd uznał, iż jedynie ww. część prezentowanej wersji przez oskarżonego jest wersją wiarygodną, lecz niepełną, albowiem oskarżony zasłaniał się niepamięcią co do dalszych zdarzeń – nie pamiętał czy uderzył pokrzywdzoną, czy się przewróciła.
zeznania M. K. (1)	<p>Zeznania bliskiej koleżanki B. M. K., Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one spójne, wewnętrznie niesprzeczne oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. M. K. (1) zeznała, że znała B. K. przez około 20 lat. Prawie codziennie rozmawiały, przynajmniej dwa razy w tygodniu się widywały, pokrzywdzona zwierzała się jej ze wszystkich bieżących spraw. Świadek opisała w swoich zeznaniach samą B. K. jako osobę zaradną, samodzielnią, a przy tym pedantyczną, ponadto jako ufną względem ludzi – uważała, że wszyscy ludzie są dobrzy. M. K. (1) zeznała również z kim B. K. się wcześniej spotykała, a także przybliżyła okoliczności spotkań M. z L. z B. K. 3 razy w grudniu 2019 r. oraz zaplanowane spotkanie z nim w dniu 2 stycznia 2020 r. Pokrzywdzona</p>	

	<p>rozmawiała ze świadkiem przed spotkaniem z M. Z.. B. K. podkreślała w rozmowie z M. K. (1), że nie jest to jeszcze poważna znajomość, nie mają jeszcze planów, bo ledwo się zna z M. Z.. Świadek zeznała, że B. K. nie miała żadnych problemów finansowych, nie narzekała na rodziców, że kontrolują ją w jakikolwiek sposób.</p>	
zeznania W. K., Z. K. i U. S.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania członków rodziny B. K. – matki W. K., ojca Z. K. oraz siostry U. S., albowiem są one spójne i wewnętrznie niesprzeczne, a także korespondują one z zeznaniami innych świadków, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, który stanowił podstawę do ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie. Rodzina pokrzywdzonej opisała w swoich zeznaniach osobę B. K., jej stan zdrowia, cechy charakteru, zachowanie, przyzwyczajenia, czym się zajmowała, z kim ostatnio korespondowała przez telefon, a także kiedy mieli oni ostatni kontakt z pokrzywdzoną. Wskazali przede wszystkim, że pomimo niepełnosprawności w stopniu lekkim, była ona zaradna, samodzielna, a</p>	

	<p>przy tym pedantyczna, a także ufna względem ludzi. Zdaniem siostry, B. K. nie była „techniczna” – siostra pomagała jej robić przelewy. Również zeznali, co robiła B. K. przed śmiercią w Ś. oraz S.. W. K. zeznała jakie przedmioty zginęły z domu pokrzywdzonej oraz oszacowała ich wartość.</p>	
zeznania A. G. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom A. G. (1) – konkubiny oskarżonego, albowiem korespondują one z materiałem dowodowym ujawnionym w toku postępowania sądowego, ponadto są one rzeczowe, bardzo szczegółowe, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne. A. G. (2) zeznała przede wszystkim co robił i jak zachowywał się M. Z. w dniach od 2 do 5 stycznia 2020 r. w czasie, gdy nie była w pracy. Świadek kategorycznie zaprzeczyła aby M. Z. w tych dniach opuszczał W. i wyjeżdżał do rodziców. Zeznała, że w dniu 2 stycznia wrócił po godz. 22:00 i powiedział, że był z kolegami na piwie. Tego dnia dzwoniła do niego 4 razy w godz. od 19:42 do 20:37, ale nie chciał powiedzieć gdzie jest. Na wiarygodność zeznań świadka wskazuje także okoliczność, że świadek składała zeznania zaraz po zatrzymaniu oskarżonego, tego samego dnia, a więc jej pamięć odnośnie tego co</p>	

	<p>oskarżony robił w okresie od 2 do 5 stycznia była bardzo dobra. Ponieważ zatrzymanie oskarżonego było zaskoczeniem, nie mogła i nie miała sposobności aby przygotować się do zeznań, ułożyć ich treści. Świadek opowiedziała także o życiu M. Z. – wskazała, jak się poznali, że mieszkali razem od 2 lat, a także o tym, że zdradzał ją z kobietami poznanymi w Internecie. Z tego powodu w 2019 r. podjęła próbę samobójczą.</p>	
zeznania A. B. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom byłego konkubenta B. K., albowiem korespondują one z zeznaniami świadków, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, ponadto są one rzeczowe, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne. A. B. (1) zeznał przede wszystkim o tym, że był z B. K. w nieformalnym związku przez około 3 lata, a rozstali się w połowie listopada 2019 r. Powodem rozstania była niezgodność charakterów, jak również to, że B. K. była bardzo pedantyczna i przywiązywała dużą wagę do porządków. Świadek zaprzeczył aby miał cokolwiek wspólnego ze śmiercią B. K.. W dniu 2 stycznia był w domu albo przed sklepem, a o śmierci B. dowiedział</p>	

	<p>się w dniu 5 stycznia od policjantów. Od czasu rozstania nie kontaktował się z pokrzywdzoną gdyż ona zablokowała jego numer.</p>	
zeznania P. Z.	<p>Zeznania P. Z., który miał kontakt telefoniczny z B. K. niedługo przed jej śmiercią, a nawet próbował skontaktować się z nią po jej śmierci, nie wiedząc, że pokrzywdzona nie żyje, Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one spójne, wewnętrznie niesprzeczne oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, przede wszystkim z wykazem połączeń z nr telefonu należącego do pokrzywdzonej, a także wiadomościami z komunikatora M..</p>	
zeznania Ł. W.	<p>Zeznania pracownika administracji budynku, który wraz z funkcjonariuszami policji brał udział w przejrzeniu i zgraniu monitoringu z budynku przy ul. (...) w P. wskazują, iż w sprawie został zabezpieczony większy zakres monitoringu niż przedstawiony przez urząd prokuratorski w oskarżeniu. Jednocześnie z całokształtu ujawnionego materiału dowodowego oraz zeznań świadków wynika, iż pozostały monitoring nie ujawnił żadnych innych potencjalnych osób –</p>	

	<p>dwóch mężczyzn, którzy mieliby wchodzić do budynku, w którym mieszkała pokrzywdzona w odstępie 15-20 minut po wejściu oskarżonego z pokrzywdzoną. Zeznania świadka są spójne i potwierdzone przez protokoły z przeprowadzonych czynności w sprawie.</p>	
<p>zeznania M. S. (1) i M. S. (2)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom właściciela oraz pracownika (...), albowiem korespondujące z zapisami monitoringu, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania. Są one jasne, logiczne i rzeczowe. M. S. (2), właściciel m.in. lombardu, którego klientem był w dniu 2 stycznia 2020 r. M. Z., opisywał ogólne zasady przy skupie złota od klientów oraz przekazywania złota do przetopu i sprzedaży. Wskazał, iż złoto kupione w dniu 2 stycznia 2020 r. w dniu 4 stycznia 2020 r. zostało przekazane na przetop, a następnie sprzedane. Natomiast M. S. (1) – pracownik, który w dniu 2 stycznia 2020 r. obsługiwał M. Z. zeznał, iż pamięta, jak dwa razy tego samego dnia po godzinie 21:00 obsługiwał oskarżonego. Kupił od niego złoto w postaci kilku pierścionków za 1600 zł oraz łańcuszek z zawieszka</p>	

	<p>za 1400 zł. Wskazał również, że oskarżony chciał sprzedać 3 czy 4 telefony, jednak z uwagi na to, że telefony były stare do transakcji nie doszło. Świadek wskazał, że wypłacił oskarżony gotówkę w banknotach 10 i 20 złotych.</p>	
zeznania J. M.	<p>Zeznania kierowcy taksówki, który wiozł M. Z. z W. (okolice lombardu przy ul. (...)) do J. na stację benzynową „(...)”, Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są spójne, wewnętrznie niesprzeczne oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym – w szczególności z ujawnionym monitoringiem ze stacji benzynowej „(...)”. Świadek opisał okoliczności zamówienia przez oskarżonego kursu z okolic Dworca (...) do J., sposobu transportu roweru posiadanego przez oskarżonego oraz miejsca zakończenia kursu. Odnośnie posiadanego pliku banknotów 10 złotych przez oskarżonego, zeznania świadka korespondują z zeznaniami pracownika lombardu M. S. (2).</p>	
zeznania K. P. i T. P.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, którzy w autobusie komunikacji miejskiej nr (...) (relacji W. – P.) odnaleźli porzuconą kartę SIM należącą do pokrzywdzonej.</p>	

	<p>Świadkowie zeznali, iż użyli znalezionej karty w celu wystawienia oferty pracy w Internecie. Nie wiedzieli do kogo należy karta SIM. Zeznania świadków są spójne i korespondują z innymi dowodami zebranymi w sprawie. Podkreślić należy, że świadkowie jechali tym samym autobusem linii (...), którym wcześniej oskarżony wracał z P., co wynika z samych jego wyjaśnień. Należy podkreślić, że miało to miejsce po dokonanych zabójstwie i kradzieży telefonu należącego do pokrzywdzonej, gdzie oskarżony wyrzucił lub zgubił kartę SIM z jej telefonu.</p>	
<p>zeznania K. W., A. D., B. J. oraz M. Ż.</p>	<p>Zeznania funkcjonariuszy policji, którzy wykonywali czynności w przedmiotowej sprawie - przybyli na miejsce zdarzenia w ramach podjętej interwencji, dokonywali zatrzymania M. Z., a także pełnego przejrzenia monitoringów, przewozili oskarżonego do (...) w P., do Sądu na posiedzenie w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, a następnie do AŚ w G., należało uznać jako wiarygodne, gdyż są one rzeczowe, konkretne, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne, a także korespondują z całokształtem zebranego</p>	

	<p>materiału dowodowego. Funkcjonariusze wskazywali na dziwne zachowanie M. Z. przy zatrzymaniu, odgrywaniu „scen”, rosnące zdenerwowanie oskarżonego oraz zasłanianie się niepamięcią odnośnie zdarzenia. Jednocześnie, M. Ż. zeznał, iż w trakcie przeprowadzonych czynności, M. Z. przedstawiał różne wersje zdarzenia. Według świadka, oskarżony otworzył się jak był na komendzie i palił papierosa, przyznał wtedy, że zabierał rzeczy z mieszkania pokrzywdzonej a ona to zobaczyła, miała mu powiedzieć, że wezwie policję i wtedy on się zdenerwował i zaczął ją uderzać. Ponadto M. Ż. zeznał, że monitoring z ul. (...) w P. w ramach czynności operacyjnych przeglądany był z godzin od 14 do północy z dnia 2 stycznia, do kiedy telefon pokrzywdzonej był aktywny, a do akt sprawy załączono jedynie te fragmenty, które miały wpływ na sprawę.</p>	
zeznania D. Ś.	<p>Zeznania protokolantki, która protokołowała przebieg posiedzenia w przedmiocie rozpoznaniu wniosku Prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania wobec M. Z., Sąd uznał za</p>	

	<p>wiarygodne albowiem są spójne, jasne i rzeczowe oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek zeznała, wbrew twierdzeniom oskarżonego M. Z., iż przyznał się on na posiedzeniu do popełnienia zarzuconego mu czynu zabójstwa i co tego nie miała żadnych wątpliwości. Wskazała ponadto, iż nad treścią protokołu czuwa sędzia i gdyby zapisała nieprawdziwą treść, to na pewno sędzia zwróciłaby na to uwagę, tym bardziej, że sprawdza i podpisuje protokół.</p>	
monitoring z budynku przy ul. (...)	<p>Sąd nie miał wątpliwości, że ujawniony w sprawie dowód w postaci zapisów monitoringu z klatki oraz sprzed bloku przy ul. (...) w P. – miejscu zamieszkania pokrzywdzonej B. K. – świadczy o tym, iż jedyną osobą odwiedzającą pokrzywdzoną przed jej śmiercią był M. Z.. Kamera monitoringu zarejestrowała także M. Z., gdy wychodził z mieszkania pokrzywdzonej z ukradzionymi rzeczami ok. godz. 18:43, a także, że wraca pod blok około godziny 19:00. Zapis monitoringu to dowód obiektywny, w zasadzie brak jest możliwości jego kwestionowania. Jeszcze raz podkreślić należy, że z zapisów monitoringu</p>	

	<p>nie wynika aby do budynku, w którym mieszkała pokrzywdzona miało wchodzić dwóch mężczyzn w krótkim czasie po wejściu oskarżonego z B. K. i w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za jego linię obrony.</p>	
<p>monitoring z ze sklepu (...), stacji benzynowej „(...)” i (...), (...), a także z hurtowni (...) sp. z o.o.</p>	<p>Sąd nie miał wątpliwości, że ujawnione w sprawie dowody w postaci zapisów monitoringów znajdujących na drodze oskarżonego M. Z. od mieszkania pokrzywdzonej do jego miejsca zamieszkania przy sklepie stacji benzynowej „(...)” w P., parkingu sklepu (...) w P., w (...) w W., przy stacji benzynowej „(...)” w J. oraz w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego przedstawia drogę jaką przebył M. Z. z P. do domu w J., zapisy monitoringu są zgodne z materiałem dowodowym brany pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego, a ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony.</p>	
<p>umowy sprzedaży nr (...)</p>	<p>Ujawnione w sprawie dowody w postaci umów sprzedaży złota z lombardu, które Sąd uznał za wiarygodne, a strony ich nie kwestionowały, świadczą o okolicznościach sprzedaży przez M. Z. biżuterii złotej próby 585 o wagach 17,42 gr oraz 15,39</p>	

	<p>gr. Ponadto dokumenty te korespondują z zeznaniami świadków M. S. (1) i M. S. (2) oraz z zapisami monitoringu.</p>	
<p>protokoły z przeprowadzonych czynności w sprawie, dokumentacja medyczna pokrzywdzonej</p>	<p>W oparciu o prawidłowo dokonane i utrwalone protokolarnie czynności wraz z pozostałym materiałem dowodowym, Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie. Na podstawie protokołów Sąd ustalił przede wszystkim fakt doznanych obrażeń przez pokrzywdzoną B. K., stan jej trzeźwości (0,00 mg/l), oględzin miejsca zdarzenia, miejsca wyrzucenia przez oskarżonego rzeczy z mieszkania pokrzywdzonej przy ul (...), zatrzymania monitoringów z budynku przy ul (...), (...) oraz (...), sklepu (...), (...) przy ul (...) w W. oraz miejsca zamieszkania M. Z., przeszukania mieszkania i zabezpieczonych rzeczy M. Z., dokonanych oględzin telefonu M. Z., a także fakt zatrzymania oskarżonego M. Z. i przebadania na zawartość alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu. Autentyczność i rzetelność protokołów nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu. Wezwana na rozprawę biegła – specjalista medycyny sądowej M. K. (2), która dokonywała oględzin zwłok na miejscu zdarzenia i</p>	

	<p>oceny wczesnych znamion śmierci, co miało miejsce w dniu 3 stycznia o godz. 23:55, wskazała, iż przedział czasowy zgonu pokrzywdzonej podany przez nią w momencie dokonywania oceny tych znamion, tj. około 15-24 godziny od rozpoczęcia ich oceny nie jest kategoriowy i śmierć pokrzywdzonej mogła nastąpić nawet jeszcze do 6 godzin wstecz (czyli 30 godzin przed ich oceną). Biegła w sposób jasny i rzeczowy wytłumaczyła dlaczego podanie konkretnego czasu zgonu nie jest możliwe, dlaczego czas zgonu jest zwykle szacowany i od jakich czynników to zależy. Mając na uwadze depozycje biegłej, w realiach przedmiotowej sprawy zgon pokrzywdzonej mógł zatem nastąpić około godz. 18:00 w dniu 2 stycznia 2020 r. Nie może zaś budzić wątpliwości, że w tym czasie oskarżony był w mieszkaniu pokrzywdzonej.</p>	
<p>wykaz połączeń z nr (...) i (...) oraz biling tel. M. Z.</p>	<p>Zgodnie z wykazem połączeń z nr telefonu pokrzywdzonej (...), pokrzywdzona kontaktowała się z oskarżonym (sms i poł. głosowe łącznie) w okresie od 11 grudnia 2019 r. do dnia 2 stycznia 2020 r. 438 razy. Ostatni kontakt telefoniczny był o godz. 16:17 w dniu</p>	

	<p>2 stycznia 2019 r., czyli na chwilę przed ich spotkaniem. Oskarżony potem nie kontaktował się telefonicznie z B. K.. Autentyczność i rzetelność wykazów połączeń nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.</p>	
<p>sprawozdania z badań oraz opinie dot. profili genetycznych materiałów biol. znalezionych w mieszkaniu pokrzywdzonej oraz w pobliżu parkingu przy sklepie (...), sporządzone przez biegłego I. S.</p>	<p>Opinie są jasne, kompletne, rzeczowe, wewnętrznie spójne, sporządzone przez osobę do tego uprawnioną, kompetentną, z wieloletnim doświadczeniem zawodowym dlatego Sąd uznał opinie za rzetelne i jednoznaczne. Wskazać należy, iż w toku oględzin zwłok pod ciałem pokrzywdzonej odnaleziono fragment rękawiczki (urwany „palec”), w środku której w wyniku przeprowadzonych badań genetycznych ujawniono DNA oskarżonego M. Z. (prawdopodobieństwo graniczące z pewnością). Jednocześnie w grupie przedmiotów znalezionych w pobliżu parkingu sklepu (...), które jak zeznali rodzice pokrzywdzonej należały do pokrzywdzonej, odnaleziono 2 niedopałki papierosów, które zawierały DNA oskarżonego M. Z. (prawdopodobieństwo graniczące z pewnością). Pozostały materiał biologiczny ujawniony na</p>	

	<p>rzeczach zabezpieczonych w mieszkaniu i na ul. (...) należał do pokrzywdzonej, w tym na ujawnionym w miejscu odnalezienia rzeczy przy ul. (...) – szarym troku. Ujawniono na nim krew pokrzywdzonej. Powyższe wskazuje, że był to przedmiot, który służył do uduszenia pokrzywdzonej.</p>	
<p>opinia biegłego specjalisty medycyny sądowej P. K.</p>	<p>Opinia – protokół sądowo lekarskich oględzin zwłok, jest jasna, kompletna i wewnętrznie spójna, została sporządzona przez uprawnioną osobę na podstawie przeprowadzonych badań i oględzin. W ocenie Sądu, opinia stanowi w pełni miarodajny materiał dowodowy, na jej podstawie Sąd ustalił jakich obrażeń doznała B. K. oraz co było bezpośrednią przyczyną jej zgonu. Zgodnie z opinią przyczyną zgonu było uduszenie gwałtowne spowodowane uciskiem na narządy szyi. Ślady stwierdzone w obrębie tkanek miękkich wskazują, że ucisk na szyję był wywierany przy użyciu pętli a charakter zmian wskazuje, że mogła to być sznurówka – materiałowy trok zabezpieczony w okolicy stacji benzynowej koło mieszkania denatki. Biegły wskazał, że najpierw doszło do obrażeń oczodołów ze złamaniem kości nosa, które powstały</p>	

	<p>w wyniku tępych urazów zadawanych ze znaczną siłą, a następnie do ucisku na szyję. Wskazał również, że najprawdopodobniej twarz była dociskana do podłoża lub na twarz wywierano nacisk. Opinię pisemną, biegły P. K. podtrzymał w pełni na rozprawie w dniu 26 października 2021 r.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu informatyki dotycząca telefonu należącego do M. Z.</p>	<p>Sporządzona opinia jest jasna, kompletna, rzeczowa, wewnętrznie spójna, sporządzona przez osobę do tego uprawnioną, a strony nie poddały w wątpliwość wniosków z niej wywiedzionych, dotyczących drogi jaką przebył M. Z. w dniach 2, 3, 4 i 5 stycznia 2020 r. Biegły opierał się na aplikacji G. zainstalowanej na telefonie oskarżonego, która rejestrowała jego przemieszczanie się w ww. dniach. Podsumowując drogę jaką przebył oskarżony wskazać należy, iż w dniu 2 stycznia 2020 r. oskarżony przemieścił się z J. do P. i z powrotem, z przystankiem przy ul. (...) w W. (lombard) (dokładnie wskazane w opisie stanu faktycznego), w dniach 3 i 4 stycznia 2020 r. M. Z. poruszał się tylko po J. i L.. Natomiast w dniu 5 stycznia 2020 r. z J. przyjechał do W. w okolice ul. (...) – co potwierdzają zeznania A. G. (1) oraz okoliczność zatrzymania</p>	

	go przez funkcjonariuszy policji w tym miejscu.	
opinie sądowo- psychiatryczne	Sporządzone opinie są jasne, kompletne, rzeczowe, wewnętrznie spójne, sporządzone przez osoby do tego uprawnione, a strony nie poddały w wątpliwość wniosków z nich wywiedzionych, iż oskarżony w momencie popełniania czynów zabronionych był poczytalny i miał zachowaną zdolność do rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Jak wynika z opinii biegłych, po przeprowadzonej obserwacji sądowo - psychiatrycznej została u M. Z. rozpoznana osobowość dys socjalna oraz zespół zależności alkoholowej, jednakże nie miały one wpływu na poczytalność oskarżonego.	
informacja z Krajowego Rejestru Karnego oraz wyrok Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 29 grudnia 2009 r., sygn. akt VI K 600/09 i informacja o odbyciu kary	Na podstawie wskazanych dokumentów, których treść nie budzi żadnych wątpliwości, Sąd ustalił, iż M. Z. był już uprzednio karany. Spędził w jednostkach penitencjarnych 8 lat. Ostatnio odbywał karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 29 grudnia 2009 r., sygn. akt VI K 600/09 za dwa czyny usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem.	

	Przedmiotową karę wykonał w dniu 21 kwietnia 2018 r.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	w zasadniczej części wyjaśnienia M. Z.	Sąd w zdecydowanej części w jakiej oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz opisał okoliczności spotkania z pokrzywdzoną w dniu 2 stycznia 2020 r., w zakresie w jakim opisał relacje jakie łączyły go z pokrzywdzoną i ich plany na przyszłość, uznał wyjaśnienia oskarżonego M. Z. za niewiarygodne, gdyż nie mogą utrzymać się one w konfrontacji z zebrany materiał dowodowy. Wyjaśnienia oskarżonego są nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, a fragmentami nawet absurdalne, wręcz kłamliwe. Wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami świadków, zapisami monitoringów, opiniami biegłych, a także dokumentacją zebraną w sprawie. M. Z. wielokrotnie zmieniał	

swoje wyjaśnienia w toku postępowania, dostosowując ich treść w miarę zaawansowania procesu do zebranych przeciwko niemu dowodów. W pierwszych dniach po zatrzymaniu wyjaśniał ogólnie o znajomości z pokrzywdzoną, a także o tym, że był u niej w mieszkaniu, ale nie wie co się z nią stało, podkreślił, że wychodząc z mieszkania B. K. żyła. Nie wyjaśnił, skąd miał ze sobą rzeczy należące do B. K.. Następnie, oskarżony przyznał się do dokonania zabójstwa, aby później znów nie przyznać się do popełniania zarzuconych mu przestępstw. Jednocześnie, M. Z. w trakcie składania kolejnych wyjaśnień wymyślił obecność dwóch mężczyzn u pokrzywdzonej w dniu 2 stycznia 2020 r., którzy mieli wejść do mieszkania „jak do siebie” (choć z zeznań rodziców pokrzywdzonej, które Sąd uznał za wiarygodne, wynika, że taka sytuacja nie mogła mieć miejsca gdyż pokrzywdzona zawsze zamykała drzwi na klucz), jednocześnie nie potrafił podać żadnej charakterystycznej cechy osób, które rzekomo miały przyjść do pokrzywdzonej tego dnia. Nie potrafił wskazać o czym rozmawiali, jedynie powiedział, że jeden z

mężczyzn klócił się z B. K., dlatego w pewnym momencie oskarżony opuścił mieszkanie. W toku postępowania sądowego wskazał kategorycznie – po okazaniu mu zdjęcia – iż jednym z mężczyzn, który przyszedł do pokrzywdzonej był A. B. (1). Jednak powyższe, w korelacji z pozostałym materiałem dowodowym, oznacza w ocenie Sądu, że oskarżony próbował zrzucić jedynie odpowiedzialność na osobę, która nie może się bronić, albowiem A. B. (1) nie żyje. Poza tym zwrócić należy uwagę na to, iż wcześniej oskarżony nie potrafił nic powiedzieć na temat jego wyglądu, cech charakterystycznych – chociażby widocznych braków w uzębieniu, natomiast po okazaniu mu małego zdjęcia A. B. (1), które on złożył do urzędu w trakcie ubiegania się o wydanie dowodu osobistego, oskarżony nawet nie przyglądając się wizerunkowi, zanim jeszcze podszedł do stołu sędziowskiego na sali rozpraw, aby zobaczyć zdjęcie, od razu stwierdził, że to ten mężczyzna był w mieszkaniu B. K., dodatkowo przypomniał sobie, że miał włosy na żel. Z całą mocą należy jeszcze raz podkreślić, że żaden ujawniony dowód w sprawie nie potwierdza okoliczności, aby ktoś oprócz M. Z. oraz B. K. był

obecny w jej mieszkaniu w dniu 2 stycznia 2020 r. Ponadto M. Z. nie potrafił wytłumaczyć w wiarygodny sposób dlaczego zabrał te wszystkie rzeczy w postaci biżuterii należące do B. K.. Oskarżony najpierw wyjaśnił, że to sama pokrzywdzona przekazała mu te rzeczy, aby je spieniężyć w celu pozyskania środków na wspólny wyjazd do domu dziadka M. Z.. Wyjaśnił, że to miało miejsce jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia. Później wyjaśnił, że biżuterię otrzymał od B. K. w dniu 2 stycznia 2020 r. na samym początku wizyty, zaraz po wejściu do mieszkania, była ona naszykowana w woreczku foliowym. Wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne i nielogiczne. Zdaniem Sądu, historia o wyjeździe do domu należącego do dziadka oskarżonego i potrzebie spieniężenia kosztowności pokrzywdzonej jest absurdalna i naiwna. Nie było żadnego powodu, dla którego pokrzywdzona miałaby jechać wraz z oskarżonym do opuszczonego domu w środku lasu, w którym nie było godziwych warunków do zamieszkania, ze starą kuchnią węglową – służącą także do ogrzewania, brakiem bieżącej wody, czy łazienki. Rodzice B. K. nie kontrolowali jej wydatków, a ona miała oszczędności i mogła nimi

swobodnie dysponować. Ponadto B. K. ledwo znała M. Z.. Znali się dopiero od około miesiąca, spotkali dosłownie 3 razy w grudniu – dwa razy „na mieście” oraz raz w mieszkaniu pokrzywdzonej na około pół godziny. To wszystko przeczy wyjaśnieniom oskarżonego, że łączyły go z B. K. stosunki intymne. M. Z. zaprzeczył, że zabrał laptopa oraz zegarek pokrzywdzonej, natomiast z ujawnionego w sprawie monitoringu jednoznacznie wynika, iż po wyjściu z mieszkania miał ze sobą laptopa B. K., a w lombardzie (oprócz sprzedaży złotej biżuterii) próbował sprzedać zegarek oraz telefony. Nie jest jasne, gdzie oskarżony schował pieniądze ze sprzedaży kradzionych rzeczy, gdyż jego twierdzenie, że schował je w skrytce gdzieś w pobliżu domu jego rodziców nie jest w stanie utrzymać się w konfrontacji z zapisem aplikacji G., w której jest zapisane gdzie dokładnie był oskarżony od 2 stycznia 2020 r. do 5 stycznia 2020 r. (opinia biegłego z zakresu informatyki), a także z zeznaniami A. G. (1), która kategorycznie zaprzeczyła aby oskarżony w tych dniach wyjeżdżał na wieś do rodziców. Ponadto nie sposób uwierzyć w depozycje M. Z. dotyczące zabrania roweru B. K. za jej zgodą przez

niego, w celu naprawienia go (jak doprecyzował napompowania kół, gdyż brakowało powietrza). Niemożliwym jest, zdaniem Sądu, aby M. Z. w celu napompowania kół roweru miał go zabierać z P. do J., podczas gdy w pobliżu miejsca zamieszkania B. K. jest stacja benzynowa (na której można napompować koła roweru), a także sklep z artykułami sportowymi (D.), w którym można kupić wszelkie części oraz artykuły potrzebne do konserwacji rowerów. Dodatkowo, jak przyznał sam oskarżony, bez konsultacji z pokrzywdzoną, w dniu 5 stycznia 2020 r. sprzedał on ww. rower nieustalanej osobie. Odnośnie roweru wskazać dodatkowo należy, że oskarżony początkowo w ogóle nic nie mówił na jego temat, dopiero gdy okazało się, że na ujawnionym monitoringu wychodzi z mieszkania pokrzywdzonej i prowadzi rower, zaczął składać depozycje na ten temat. Wskazać również należy, że oskarżony nie potrafił powiedzieć skąd ten rower wziął, w sensie gdzie stał w mieszkaniu, czy na balkonie, czy w przedpokoju. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są sprzeczne, raz mówił tak, a raz inaczej.

		<p>Nie wytrzymują też konfrontacji z zebrany materiał dowodowy wyjaśnienia oskarżonego, że od samego początku chciał poddać się w tej sprawie badaniu wariografem. Analiza akt sprawy prowadzi bowiem do wniosku, że taka deklaracja padła ze strony oskarżonego dopiero w październiku 2020 r. podczas eksperymentu procesowego (który zresztą nie wniósł nic do sprawy), a więc wówczas gdy prawie cały materiał dowodowy w sprawie został zgromadzony.</p>
zeznania M. N.	<p>Sąd nie uwzględnił przy ustalaniu stanu faktycznego zeznań M. N. – bezpośredniej sąsiadki pokrzywdzonej (ich mieszkania dzieli ściana), albowiem świadek nie miała żadnych informacji istotnych dla sprawy. W postępowaniu przygotowawczym zeznała, że około godziny 23:00 w dniu 2 stycznia 2020 r. słyszała stuknięcia w ścianę dochodzące z mieszkania pokrzywdzonej lecz nie jest pewna czy faktycznie było to z tego mieszkania. Natomiast w postępowaniu sądowym – prawie 2 lata od pierwszego przesłuchania nabrała pewności, iż stukot musiał pochodzić z mieszkania pokrzywdzonej. W świetle ujawnionego materiału</p>	

	<p>dowodowego, Sąd uznał zeznania świadka złożone w postępowaniu jurysdykcyjnym w tym zakresie za niewiarygodne, albowiem logika wskazuje, że nie można być bardziej pewnym jakiegoś faktu po 2 latach od zdarzenia niż dzień po zdarzeniu kiedy to po raz pierwszy złożyła zeznania.</p>	
<p>zeznania K. C.</p>	<p>Sąd nie uwzględnił przy ustalaniu stanu faktycznego zeznań K. C. – pracownika lombardu, albowiem świadek nie miał żadnych informacji istotnych dla sprawy, nie miał bezpośredniego kontaktu z M. Z..</p>	
<p>zeznania M. K. (3), M. K. (4)</p>	<p>Sąd nie dokonywał ustaleń w sprawie na podstawie zeznań siostr oskarżonego M. Z., gdyż nie przedstawiły one żadnych istotnych okoliczności dotyczących sprawy, zeznawały ogólnie o oskarżonym, jego życiu osobistym, jego związku z A. G. (1). Ponadto M. K. (3) oraz M. K. (4) opisały dom ich dziadka i warunki w nim panujące. Nic nie wniosło do sprawy także nagranie płyty zawierającej oględziny budynku i klatki schodowej przy ul. (...) sporządzone przez świadka M. K. (4) i odtworzone na rozprawie. W szczególności nie jest to dowód świadczący o tym, że w dniu 2 stycznia 2020 r. do mieszkania</p>	

	<p>pokrzywdzonej mogło wejść dwóch mężczyzn innym wejściem niż to, którego pokrzywdzona używała na co dzień.</p>	
<p>zeznania H. S.</p>	<p>Sąd nie uwzględnił przy ustalaniu stanu faktycznego zeznań H. S. – osoby z administracji budynku, w którym mieszkała pokrzywdzona, albowiem świadek nie miał żadnych informacji istotnych dla sprawy. Świadek opisała gdzie znajduje się monitoring w budynku przy ul. (...) oraz w jaki sposób można wejść do budynku. Świadek przekazała funkcjonariuszom policji zapis monitoringu budynku. Poza tym zeznania świadka odnośnie czasu i pory wyjścia oskarżonego z budynku (następnego dnia po południu, było widno), a także klatki którą wychodził (drugą klatką) są niewiarygodne gdyż są sprzeczne z zapisami monitoringu. Oskarżony bowiem wyszedł tą samą klatką, którą wchodził z pokrzywdzoną, tego samego dnia czyli 2 stycznia 2020 r. o godz. 18:43, a więc wieczorem i było ciemno.</p>	
<p>opinia z zakresu daktyloskopii oraz sprawozdanie z badań oraz opinia dot. profili genetycznych materiałów biol. znalezionych w</p>	<p>Chociaż sporządzone opinie są jasne, kompletne, rzeczowe, wewnętrznie spójne, sporządzone przez osobę do tego uprawnioną, to nie przedstawiają</p>	

miejscu zamieszkania oskarżonego	one żadnego waloru dowodowego, zatem Sąd uznał, te opinie jako niemające znaczenia dla ustalenia faktów w przedmiotowej sprawie.	
dokumentacja medyczna dot. M. Z. po zatrzymaniu	<p>Ze zgromadzonej dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego M. Z. od jego zatrzymania w dniu 5 stycznia 2020 r. nie wynika, aby był on poddawany nadzwyczajnym środkom medycznym, czy był poddany szczególną opieką medyczną w tym okresie, zatem Sąd uznał, że okoliczność korzystania przez M. Z. z pomocy medycznej po zatrzymaniu, była zwykłą pomocą medyczną udzielaną osobom zatrzymanym. Ponadto wskazana dokumentacja świadczy tylko o tym, że M. Z. został zgodnie z procedurą zatrzymania przebadany pod kątem wystąpienia ewentualnych przesłanek negatywnych zatrzymania i osadzenia go w (...). W świetle wskazanej dokumentacji, nie sposób uznać za wiarygodne twierdzeń oskarżonego, że w trakcie posiedzenia aresztowania przyznał się do zabójstwa bo od kilku dni źle się czuł (wyjaśnienia z 8 stycznia 2020 r. złożone przed Prokuratorem) czy też z tego powodu, że był pod wpływem jakichś zastrzyków uspokajających, doznał</p>	

	szoku (wyjaśnienia na rozprawie).		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	M. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W myśl art. 148 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega osoba, która zabija człowieka. Przedmiotem ochrony, jako znamienia typów czynów zabronionych określonych w art. 148 § 1 k.k., jest życie człowieka w jego aspekcie egzystencjalnym (biologicznym). Artykuł 148 § 1 k.k. wymaga, do realizacji znamion opisanego w nim czynu zabronionego, umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego albo w postaci zamiaru wynikowego. Sprawca może podejmować zachowanie skierowane przeciwko drugiej osobie w celu jej zabicia, w celu osiągnięcia innego skutku, ze świadomością konieczności pozbawienia życia drugiego człowieka,			

jako środka do realizacji swojego celu lub jako następstwa ubocznego (zamiar bezpośredni) albo z przewidywaniem możliwości spowodowania śmierci człowieka zamiast osiągnięcia celu zamierzonego lub obok realizacji celu zamierzonego i godzenie się na taki skutek swojego zachowania (zamiar ewentualny). Należy podkreślić, iż: „Dla wykazania wypełnienia podmiotowej strony zbrodni zabójstwa tak w postaci zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego nie jest wystarczające wskazanie na sposób działania, w tym takie jego elementy jak rodzaj użytego narzędzia, siła ciosu czy skierowanie agresywnych działań przeciwko ośrodkom ważnym dla życia pokrzywdzonego. Są to niewątpliwie bardzo istotne elementy, które jednakże nie mogą automatycznie przesądzić zarówno o spełnieniu strony podmiotowej zbrodni zabójstwa, jak i zdecydować o przypisanej sprawcy postaci zamiaru. Zazwyczaj niezbędna jest nadto analiza motywacji sprawcy, stosunków pomiędzy sprawcą a pokrzywdzonym w czasie poprzedzającym agresywne działania sprawcy, tła zajścia itp.” (vide Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4

stycznia 2006 r., III KK 123/05, LEX nr 172208).

W związku z powyższym oraz całym ujawnionym materiałem dowodowym w sprawie, nie ulega wątpliwości, iż oskarżony M. Z. swoim zachowaniem w dniu 2 stycznia 2020 r. wypełnił znamiona przestępstwa, którego dyspozycja zawarta jest w art. 148 § 1 k.k. Oskarżony M. Z. działał w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia B. K.. Zadał jej wiele ciosów ze znaczną siłą w okolice głowy. W wyniku uderzeń złamał jej kość nosa oraz doprowadził do złamań przechodzących na sitowie i blaszki nadoczodołowe. Następnie dociskając pokrzywdzoną do podłoża, wywarł ucisk na jej szyję, co spowodowało bezpośrednio jej śmierć w mechanizmie uduszenia gwałtownego. Choć M. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzuconej mu zbrodni, to biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, nikt, oprócz oskarżonego M. Z., nie miał sposobności, motywu bądź możliwości pozbawienia życia B. K.. O tej okoliczności świadczą przede wszystkim ujawnione zapisy monitoringów, zeznania świadków, ślady pozostawione przez M. Z. na miejscu zbrodni oraz w pobliżu miejsca zdarzenia – fragment rękawiczki, która znajdowała się pod

ciałem B. K., a na której ujawniono materiał biologiczny pochodzący od M. Z. oraz niedopałki papierosów (które także zawierały materiał biologiczny oskarżonego) znalezione wśród rzeczy pochodzących z mieszkania pokrzywdzonej, a wyrzuconych przez oskarżonego niedaleko parkingu sklepu (...), a także pozostały ujawniony w toku postępowania sądowego materiał dowodowy.

Analizując ten materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia B. K.. W ocenie Sądu, oskarżony zadając ciosy pięścią (lub innym tępym narzędziem) w okolice głowy i górnej części tułowia, a następnie dusząc pokrzywdzoną, dążył do jej zabicia. Pomiędzy zadanymi ciosami i duszeniem a zaistniałym skutkiem istnieje typowy związek przyczynowy.

M. Z. rozumiał znaczenie prawne przepisu, który złamał, gdyż zgodnie z opinią biegłych lekarzy psychiatrów, którą Sąd uwzględnił w całości, nie miał on ani zniesionej, ani ograniczonej poczytalności w trakcie

popelnienia czynu zabronionego.			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	2.	M. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.k. podlega karze ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego przez art. 278 § 1 k.k. są własność i posiadanie rzeczy, który za przedmiot ochrony uznaje mienie. Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudza rzecz ruchoma. Określenie, że dana rzecz jest cudza, oznacza, że ma ona właściciela i jest nim inna osoba niż sprawca.</p> <p>Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, iż oskarżony swoim czynem wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. Oskarżony M. Z. w dniu 2 stycznia 2020 r. po dokonaniu zabójstwa B. K. dokonał zaboru jej mienia w celu przywłaszczenia - biżuterii złotej w tym bransoletki, łańcuszka,</p>			

łańcuszka z zawieszka oraz pierścionków o wartości nie mniejszej niż 3.000 zł, roweru górskiego damskiego o wartości nie mniejszej niż 600 zł, laptopa T. (...) o wartości nie mniejszej niż 700 zł oraz zegarka ze złota o wartości nie mniejszej niż 3.000 zł. Następnie po opuszczeniu mieszkania pokrzywdzonej oskarżony, udał się do lombardu i sprzedał biżuterię, próbował sprzedać zegarek, rower prawdopodobnie sprzedał nieustalonej osobie w dniu 5 stycznia 2020 r., odnośnie laptopa, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, nie ustalono co oskarżony z nim zrobił. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu, jednakże w świetle ujawnionego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego jego wina nie budzi wątpliwości. O wypełnieniu znamion przestępstwa kradzieży mienia stanowi to, że M. Z. postąpił z zabranymi przedmiotami tak jak właściciel bez zgody legalnego właściciela, czyli B. K.. Okolicznością bezsporną jest także to, że oskarżony dokonał tego przestępstwa z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnął sprzedając część zabranych rzeczy.

Zgodnie z treścią art. 64 § 1 k.k. jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zatem kwalifikację prawną czynu zarzuconego oskarżonemu w akcie oskarżenia należało uzupełnić o art. 64 § 1 k.k., albowiem M. Z. odbył karę pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy m.in. za przestępstwa usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem – z zakładu karnego został zwolniony w dniu 21 kwietnia 2018 r., więc popełnił przestępstwo podobne w ciągu 5 lat od odbycia orzeczonej kary (wyrok Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 28 grudnia 2009 r., sygn. akt VI K 600/09).

4. ***KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie***

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. Z.	1.	1.	<p>Wymierzając oskarżonemu M. Z. najsurowszą karę przewidzianą w Kodeksie karnym, karę dożywotniego pozbawienia wolności, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., mając na względzie, aby dolegliwość wymierzonej kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz brała pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając taką karę, Sąd uwzględnił również m.in. sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości,</p>

a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Sąd uznał, że stopień winy oskarżonego jest niewątpliwie bardzo wysoki. W chwili dokonywania zabójstwa M. Z. nie miał ograniczonej w jakimkolwiek stopniu zdolności rozpoznania znaczenia czynu, czy pokierowania swoim postępowania, a tym bardziej zniesionej poczytalności, działał z niskich pobudek, był pod wpływem alkoholu. Nie może budzić wątpliwości również to, że stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony, jest bardzo wysoki. Oskarżony dopuścił się czynu przeciwko dobru prawnemu będącemu w hierarchii dóbr chronionych przepisami prawa najwyżej – przeciwko życiu. Pozbawił życia niewinną kobietę, której naiwność i zaufanie wykorzystał. Tak jak nigdy nikogo, zaprosił go do swojego mieszkania aby miło spędzić czas, a została pozbawiona życia. Oskarżony działał w sposób zdeterminowany o czym świadczą ilość i rodzaj doznanych przez pokrzywdzoną obrażeń. Po dokonaniu zabójstwa, wyniósł z mieszkania pokrzywdzonej przedmioty przedstawiające jakąkolwiek wartość

materialną, a więc można założyć, iż motywacją sprawcy była chęć dokonania kradzieży na szkodę B. K., zatem działał z bardzo niskich pobudek. Dodatkowo wskazać należy, że oskarżony po dokonaniu zabójstwa zacierał ślady – sprzątał mieszkanie, wyrzucił spodnie oraz bluzę, w które był ubrany, a na których z pewnością była krew pokrzywdzonej, uprał buty oraz kurtkę. W toku postępowania nie wyraził skruchy, żalu, nie przeprosił rodziny pokrzywdzonej, wymyślał nierealne historie dotyczące zdarzenia, jednocześnie próbował zrzucić odpowiedzialność i winę na człowieka, który nie mógł się bronić, bo nie żyje. Oczywiście oskarżony może bronić się jak chce, może składać wyjaśnienia jakie chce, jednakże jak wskazano wyżej w treści pisemnego uzasadnienia, w sekcji dotyczącej oceny dowodów, jego wyjaśnienia były nie tylko wewnętrznie sprzeczne, ale przede wszystkim sprzeczne z ujawnionym materiałem dowodowym.

Biorąc pod uwagę warunki i właściwości osobiste oskarżonego, podnieść należy, że M. Z. jest osobą wielokrotnie karaną, przebywał przed dokonaniem zabójstwa w jednostkach penitencjarnych prawie 8 lat i nie wyciągnął żadnych

pozytywnych wniosków ze swojego dotychczasowego postępowania. Jak wynika z opinii sądowo-psychiatrycznej, sporządzonej po przeprowadzeniu obserwacji sądowo – psychiatrycznej w warunkach szpitalnych, M. Z. jest osobą wyrachowaną, skupioną wyłącznie na sobie, nie liczącą się z uczuciami innych, nieodpowiedzialną i lekceważącą normy, reguły i zobowiązania społeczne. Ponadto, charakteryzuje się on niską tolerancją frustracji i niskim progiem wyzwalania agresji, w tym zachowań gwałtownych. Jest także niezdolny do przeżywania poczucia winy i korzystania z doświadczeń, a przy tym przejawia skłonności do obwiniania innych (osobowość dys socjalna).

W świetle powyższego, zdaniem Sądu, wymierzenie kary dożywotniego pozbawienia wolności jest odpowiednią i sprawiedliwą karą wobec oskarżonego M. Z.. Nie sposób uznać, aby wymiar kary za popełnione przestępstwo przez oskarżonego był niesprawiedliwy, bądź przekraczał stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości. W ocenie Sądu, wymierzony wobec oskarżonego najsurowszy środek represji prawo-

			<p>karnej, powinien spełnić swoje cele w stosunku do oskarżonego, a także odpowiednio kształtować świadomość prawną społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając taką karę, Sąd miał na uwadze to, że jest to kara niejako eliminacyjna, mająca chronić społeczeństwo przed niebezpiecznymi sprawcami najpoważniejszych przestępstw. Powinna być traktowana jako kara o charakterze wyjątkowym, a stosowana wobec sprawców najbardziej zdemoralizowanych, co do których osiągnięcie celów wychowawczych kary jest co najmniej problematyczne. Taką osobą, w ocenie Sądu, jest oskarżony. Powinien on być eliminowany od społeczeństwa tak aby nikt się go nie bał, aby nie zrobił czegoś podobnego, poza tym oskarżony musi ponieść surową karę za czyn o największym stopniu karygodności.</p>
M. Z.	2.	2.	<p>Wymierzając oskarżonemu M. Z. karę 2 lat pozbawienia wolności, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. (wskazane powyżej).</p> <p>Sąd uznał, że stopień winy oskarżonego jest niewątpliwie wysoki. Jak już podniesiono wyżej,</p>

Sąd nie dopatrył się także w stosunku do przestępstwa kradzieży żadnych okoliczności łagodzących. W chwili dokonywania kradzieży M. Z. nie miał ograniczonej w jakimkolwiek stopniu zdolności rozpoznania znaczenia czynu, czy pokierowania swoim postępowaniem, a tym bardziej zniesionej poczytalności. Nie może budzić wątpliwości również to, że także stopień społecznej szkodliwości kradzieży, której dopuścił się oskarżony jest wysoki. Ponadto sposób i okoliczności popełnienia czynu – popełnienie go bezpośrednio po dokonaniu zabójstwa B. K., wskazują na wysoki stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Co więcej oskarżony dopuścił się popełnienia kradzieży w warunkach recydywy specjalnej zwykłej.

Z uwagi na okoliczność, iż oskarżony dokonał kradzieży bezpośrednio po zabójstwie pokrzywdzonej, wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze te same okoliczności co wskazane w sekcji powyżej. Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, nie wyraził skruchy czy żalu. W toku postępowania karnego wymyślał nierealne

historie dotyczące zdarzenia wskazując, iż pokrzywdzona przekazała mu przedmioty, które następnie sprzedał bądź usiłował sprzedać, aby zebrać pieniądze na wspólny wyjazd. Jak wskazano wyżej, w sekcji oceny dowodów, jego wyjaśnienia w tej materii były wewnętrznie sprzeczne, sprzeczne z ujawnionym materiałem dowodowym, a także absurdalne.

Biorąc pod uwagę warunki i właściwości osobiste oskarżonego, podnieść należy, że M. Z. jest osobą wielokrotnie karaną, także za przestępstwa podobne, przebywał przed dokonaniem kradzieży w jednostkach penitencjarnych prawie 8 lat i nie wyciągnął wniosków ze swojego dotychczasowego postępowania.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu, wymiar kary 2 lat pozbawienia wolności jest odpowiednią i sprawiedliwą karą wobec oskarżonego M. Z.. Nie sposób uznać aby wymiar kary za popełnione przestępstwo przez oskarżonego był niesprawiedliwy, bądź przekraczał stopień winy czy stopień społecznej szkodliwości. W ocenie Sądu, wymierzona kara spełni swoje cele w stosunku do oskarżonego,

			a także odpowiednio będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.
M. Z.	3.	1. i 2.	Zgodnie z art. 88 k.k. jeżeli najsurowszą karą orzeczoną za jedno ze zbiegających się przestępstw jest kara dożywotniego pozbawienia wolności, orzeka się tę karę jako karę łączną. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie; inny wymiar kary nie był możliwy w świetle obowiązujących przepisów.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. Z.	4.	1. i 2.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia zatrzymania do dnia wydania wyroku z uwzględnieniem okoliczności, iż w okresie od dnia 29 września 2020 r. do dnia 29 października 2020 r. M. Z. wykonywał zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 miesiąca do sprawy Sądu Rejonowego w Opocznie, sygn. akt II K 160/19, tj. od dnia 05

			stycznia 2020 r., godz. 17:40 do dnia 29 września 2020 r. godz. 17:40 i od dnia 29 października 2020 r. godz. 17:40 do dnia 19 maja 2022 r. (dzień wydania wyroku).
M. Z.	5.	1. i 2.	Dowody rzeczowe, o których Sąd orzekł nie podlegały przepadkowi. Jednocześnie, na obecnym etapie sprawy, Sąd nie stwierdził, iż są one zbędne dla postępowania i orzekł o pozostawieniu dowodów rzeczowych w aktach sprawy.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p> <p>-----</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6.	Na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26		

	<p>maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, a także § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r., Sąd zasądził na rzecz adw. P. D. – obrońcy oskarżonego M. Z. kwotę 2.220 zł powiększoną o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu. Wysokość zasądzonej kwoty wynika z ilości terminów rozpraw na jakich był obecny obrońca, a także uwzględnia koszty postępowania przygotowawczego (prowadzonego w postaci śledztwa).</p>	
7.	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego M. Z. od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie, albowiem oskarżony od 5 stycznia 2020 r. jest pozbawiony wolności, nie posiada żadnych oszczędności ani żadnego majątku.. Z uwagi na orzeczoną wobec niego karę dożywotniego pozbawienia wolności jego możliwości zarobkowe będą znacznie ograniczone. Z tych powodów Sąd uznał, że</p>	

	uiszczenie kosztów przez oskarżonego byłoby dla niego zbyt uciążliwe, a wręcz niemożliwe.	
7. Podpis		